

Πρόλεκτο

Το πρώτο του Δεκέμβρη στον χρόνο πια που δε γυρνά.

Και το στερνό στου πρώτου Απρίλη τα σκαλιά.

Τα πιο πολλά στον έρωτα κρυμμένα.

Της Κύπρου δεκατέσσερα – ίσως κι ακόμα ένα·

κι αν μια ζωή δε φτάνει

πόσο την αγαπώ να πω

εκείνη ας το ξέρει κι αυτό μου κάνει.

Κι αν σ' άλλους χρόνους άλλα δουν το φως,

καλώς!

Ίδια βροχή ή άλλη θα τα ντύσει.

Σελήνη μια θα τ' ασημοφορήσει

κι ό,τι είναι να γραφεί με έρωτα

κι αυτό θ' αρχίσει.

– στο ξέντυμα της τρίτης πανσέληνου

Αθήνα, 3.4.24

Ήλιος ένας

Πώς σε ζεσταίνει ο ήλιος

Λευκωσία

Στο φως του σα ξυπνάς

Σα γίνεται δικό σου

–ήλιος ένας–

Κι εδώ ζεσταίνει

Αθήνα, 8.12.23

(Δεν) είμαι

Δεν είμαι άδειο πιάτο στο τραπέζι

Μάνας ή αδερφής γέλιο δεν είμαι

Με μένα το παιδί πια δε θα παίζει

Σ' ένα στεφάνι απ' αγκάθια κείμαι

Καμιά ελπίδα πια να τρεμοπαίζει

Στη γη που φίλησα

(Δεν) είμαι

– Για τους αγνοούμενους του '74

Αθήνα, 10.2.24